

Sygn. akt II KO 40/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie z zażalenia **Z. S.**
na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania
przygotowawczego
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 11 maja 2022 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w B.
zawartego w postanowieniu z dnia 20 kwietnia 2022 r., sygn. akt II Kp [...] o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w C.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy B., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania sprawy z zażalenia Z. S. innemu sądowi równorzędnemu. Wnioskujący Sąd wskazał, że sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie zaistniałego w dniu 1 marca 2019 r. oraz 20 sierpnia 2021 r. w B. przekroczenia uprawnień w toku postępowań o egzekucję świadczeń niepieniężnych w sprawach I Co [...] oraz I Co [X.] Sądu Rejonowego w B..

W ocenie wnioskującego Sądu sytuacja, w której we wskazanych orzeczeniach Sądu Rejonowego w B. orzekał ówczesny asesora, a obecnie Sędzia Sądu Rejonowego w B. K. K., może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w B. w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w B. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, sprawa dotyczy zażalenia Z. S. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie zaistniałego w dniu 1 marca 2019 r. oraz 20 sierpnia 2021 r. w B. przekroczenia uprawnień w toku postępowań o egzekucję świadczeń niepieniężnych w sprawach I Co [...] oraz I Co [X.] Sądu Rejonowego w B.. Jak wskazano w postanowieniu we wskazanych orzeczeniach Sądu Rejonowego w B. orzekał ówczesny asesora, a obecnie Sędzia Sądu Rejonowego w B. K. K., a wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby budzić podejrzenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18, LEX nr 2506137). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w C.. Pozostaje on w

stosunkowo bliskiej odległości od B. i ewentualny dojazd stron, czy świadków, nie powinien stanowić nadmiernej uciążliwości.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

a.s.